

ב"ל (חיפה) 15551-08-09 - הרצל רפאל נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 15551-08-09 - הרצל רפאל נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 15551-08-09

הרצל רפאל

ע"י ב"כ עו"ד יפעת קונה

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד עשהאל בר נס

בבית-הדין האזורי לעבודה בחיפה

[15.01.2013]

כב' השופטת מיכל פריימן

פסק דין

1. התובע הגיש תביעה לנתבע לתשלום דמי פגיעה בגין אירוע תאונתי מיום 14/11/08.

הנתבע הכיר באירוע ואישר לתובע דמי פגיעה לתקופה 15/11/08 עד 30/11/08 בגין חבלת ראש וצוואר.

הנתבע דחה את תביעת התובע לדמי פגיעה לתקופה 28/1/09 - 1/12/08 וכן לא הכיר בפגיעות מסוג

HEMIPARESIS LEFT - HYPERCHOLESTEROLEMIA כקשורות לאירוע.

2. הצדדים הסכימו למינוי מומחה - יועץ רפואי בתחום הניירולוגי לשם מתן חוות דעתו בשאלת הקשר הסיבתי שבין

הפגיעות להן טוען התובע, האירוע בעבודתו של התובע מיום 14/11/08 ולבין תעודות אי הכושר מיום 28/1/09 -

1/12/08 כמפורט במסמכים הרפואיים.

3. ביום 16/9/10 מונה דר' אברהם רפפורט כמומחה יועץ רפואי מטעם בית הדין, על יסוד העובדות המוסכמות

שפורטו בהחלטה.

4. בחוות דעת מיום 12/10/10 קבע המומחה כי אין קשר סיבתי בין האירוע מיום 14/11/08 לבין רמה גבוהה של

כולסטרול.

המומחה קבע כי בתקופה 28/1/09 - 1/12/08 יש סבירות גבוהה כי התובע לא היה כשיר לעבודה.

באשר לשאלת הקשר הסיבתי בין האירוע להמיפרזיס ביקש המומחה חו"ד של ניוורדילוג.
5. לבקשת המומחה, מונה ד"ר חן הופמן כניורדילוג מומחה מטעם בית הדין.
ד"ר הופמן קבע כי בדיקות ה-CT וה-MRI שהועברו אליו - הן תקינות, וכי לא הודגם אצל התובע אוטם מוחי ולפיכך לא ברור מדוע דווח על מימצא היפודנסי בגרעינים באזלים מימין.
6. בהמשך לחוות דעת ד"ר הופמן, סיכם ד"ר רפפורט את חוות דעתו וקבע, כי אין קשר סיבתי בין האירוע מיום 14/11/08 והפגיעה הנטענת מסוג המיפרזיס, שהופיעה 5 ימים לאחר האירוע.
7. הצדדים לא ביקשו לשלוח שאלות הבהרה למומחה.
8. לטענת התובע בסיכומיו, מאחר והמומחה קבע בחוות הדעת הראשונה כי תקופת אי הכושר מיום 1/12/08 ועד 28/1/09 קשורה לאירוע, יש להכיר בתביעה, והוועדה הרפואית בפניה יעמוד התובע תקבע האם יש קשר סיבתי בין ההמיפרזיס והכולסטרול הגבוה - לאירוע בעבודה.
9. לטענת הנתבע, מאחר ותעודות אי הכושר לתקופה 1/12/08 עד 28/1/09 ניתנו באבחנות של המיפרזיס ויתר כולסטרול, אבחנות לגביהן קבע המומחה שאין קשורות לאירוע, אין להכיר באי הכושר הנובע מהאירוע והתובע אינו זכאי לדמי פגיעה בגין תקופה זו.
10. לאחר שעיינתי בסיכומי הצדדים, מצאתי להפנות למומחה שאלת הבהרה כדלקמן:
בחוות דעת מיום 12.10.10 קבעת, כי אין קשר סיבתי בין האירוע מיום 14.11.08 ויתר כולסטרול.
בחוות דעת מיום 16.12.11 קבעת, כי אין קשר סיבתי בין ההמיפרזיס והאירוע.
לתובע אושרה תק' אי כושר מיום 14.11.08 ועד 30.11.08. תקופת אי הכושר השנויה במחלוקת הינה מיום 1.12.08 ועד 28.1.09 אשר נדחתה ע"י הנתבע בנימוק, כי אי כושר זה ניתן על האבחנות של המיפרזיס ויתר כולסטרול שאין קשורות לתאונה.
בחוות דעת מיום 12.10.10 קבעת, ביחס לתקופת אי כושר זו, כי "יש סבירות גבוהה כי בתקופה זו לא היה כשיר לעבודה".
אנא הבהר, בגין איזו אבחנה היה התובע בלתי כשיר לעבודה בתקופה זו, והאם יש קשר בין אי הכושר לתקופה זו, והאירוע מיום 14.11.08."

11. בתשובה לשאלת בית הדין השיב המומחה:

לנ"ל היה אירוע בעבודה ב 14/11/08.

היה לו המיפרזיס כלומר שיתוק חלקי פלג גוף שמאל.

היה מאושפז לבירור בביה"ח לגליל המערבי מ- 19/11/08 עד 24/11/08.

סיים בירור שכלל MRI BRAIN ב- 2/1/09.

סביר שאחרי 2/1/09 חיכה כמה ימים כדי להתקבל אצל רופא משפחה/נוירולוג/רופא תעסוקתי אי לכך, לדעתי ניתן

לאשר לו חופש מחלה עד 29/1/2009 כי רק אחרי ה-MRI ב- 2/1/2009 ובירור ומעקב היה אפשר לסכם המקרה

ולהגיע למסקנה שלא היה אירוע מוחי.

לאחר ה- 29/1/2009 הנ"ל היה כשיר לחזור לעבודתו התקנית."

12. לאחר קבלת תשובת המומחה השלימו הצדדים טענותיהם.

התובע טוען כי המומחה אישר כי תקופת אי הכושר שבמחלוקת ועל כן יש לקבל את התביעה.

הנתבע טוען, כי הואיל והמומחה קושר את תקופת אי הכושר להמיפרזיס, והקשר בין אבחנה זו והתאונה נשלל בחוות

דעת המומחה, הרי שאין להכיר בתקופת אי הכושר כנובעת מהתאונה.

אף אם היה התובע בלתי כשיר בתקופה זו, אין הדבר נובע מהאירוע בעבודתו ועל כן אינו זכאי לדמי פגיעה בעד אותה

תקופה.

הנתבע מבקש לדחות את התביעה.

הכרעה

13. כאמור, המומחה קבע באופן חד משמעי כי אין קשר סיבתי בין האירוע לבין רמה גבוהה של כולסטרול וכן, כי אין

קשר סיבתי בין האירוע וההמיפרזיס.

14. מתשובות המומחה לשאלת ההבהרה עולה כי תקופת אי הכושר קשורה לבדיקות ולבירורים בגין האבחנה של

ההמיפרזיס שהופיע 5 ימים לאחר התאונה.

עם קבלת תוצאות ה- MRI ב- 2/1/2009, בירור ומעקב, המסקנה היתה כי אין מדובר באירוע מוחי.

משנשלל ע"י המומחה הקשר בין אבחנה זו לתאונה, הרי שאין להכיר בתקופת אי הכושר שניתנה לצורך בירור

האבחנה, להבדיל מאי כושר שניתן בשל פגיעה שהוכרה כתוצאה מהתאונה, כנובעת מהפגיעה בעבודה.

15. לנוכח האמור, דין התביעה להידחות.

16. באפשרות הצדדים לערער על פסק הדין לבית הדין הארצי תוך 30 ימים מקבלתו.

ניתן היום ד' בשבט תשע"ג, 15 בינואר 2013, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.